

1 februari

Läsning

2 Sam 15:13–14, 30; 16:5–13a

En budbärare kom till David och sade: »Israels män har vänt sina hjärtan till Absalom.« Då sade David till alla sina tjänare, dem som han hade hos sig i Jerusalem: »Upp, låt oss fly, ty ingen annan räddning finns för oss undan Absalom. Skynda er iväg, så att han inte snabbt kommer över oss och drar olycka över oss och slår stadens invånare med svärd.« David gick gråtande uppför Oljeberget med överhöljt huvud och bara fötter. Och allt folket som följde med honom hade också höljt över sina huvuden och gick dit upp gråtande.

När sedan kung David hade kommit till Bahurim, då trädde därifrån ut en man som var besläktad med Sauls hus och hette Simei, Geras son. Han steg fram och for ut i förbannelser. Och han kastade stenar på David och på alla kung Davids tjänare, fastän allt folket och alla hjältarna omgav denne, både till höger och till vänster. Och Simeis ord, när han förbannade honom, var dessa: »Bort, bort, du blodsman, du ogärningsman! Herren låter nu allt Sauls hus' blod komma tillbaka över dig, du som har blivit kung i hans ställe. Herren ger nu kungadömet åt din son Absalom. Se, nu har du råkat i den olycka du förtjänade, ty en blodsman är du.«

Då sade Abisai, Serujas son, till kungen: »Varför skall den döda hunden där få förbanna min herre kungen? Låt mig gå dit och hugga huvudet av honom.« Men kungen svarade: »Vad har ni med mig att göra, ni Serujas söner? Om han förbannar, och om det är Herren som har befallt honom att förbanna David, vem törs då fråga: 'Varför gör du så?'« Och David sade vidare till Abisai och till alla sina tjänare: »Min son, han som har utgått från mitt eget liv, traktar ju efter mitt liv, med hur mycket större skäl då denne benjamin! Låt honom vara, må han förbanna. Ty Herren har befallt honom det. Kanske skall Herren se till den orätt som sker mig, så att Herren åter ger mig lycka, i utbyte mot den förbannelse som i dag uttalas över mig.« Och David gick med sina män vägen fram, medan Simei gick längs berget, jämsides med honom.

Responsoriepsalm

Ps 3:2–7 (R. 8a)

R. Stå upp, Herre, och hjälp mig.

Herre, se så många mina ovänner är!

Många reser sig upp mot mig,
många säger:

»Det finns ingen räddning för honom hos Gud.« R.

Men du, Herre, är en sköld för mig,

du är min ära, den som lyfter mitt huvud.

Jag höjde min röst och ropade till Herren,

och han svarade mig från sitt heliga berg. R.

Jag lade mig ner och somnade in,

jag har åter vaknat upp, ty Herren beskyddar mig.

Jag fruktar inte för skaror av många tusen,

som lägrar sig mot mig runt omkring. R.

Halleluja

Luk 7:16

V. En stor profet har uppstått bland oss,
Gud har besökt sitt folk.

Evangelium

Mark 5:1–20

Vid den tiden kom Jesus och hans lärjungar över till trakten av Gerasa på andra sidan sjön. När Jesus steg ur båten, kom en man emot honom från gravarna. Han var besatt av en oren ande och hade sitt tillhåll bland gravarna. Inte ens med kedjor kunde man längre binda honom. Flera gånger hade han bundits till händer och fötter, men han hade slitit av kedjorna och sprängt bojorna, och ingen kunde få bukt med honom. Dag och natt höll han till bland gravarna eller uppe i bergen och skrek och sargade sig med stenar. När han nu på långt håll fick se Jesus, sprang han fram och föll ner för honom och ropade högt: »Vad har du med mig att göra, Jesus, du den högste Gudens son? Jag besvär dig vid Gud: Plåga mig inte!« Jesus hade nämligen just sagt åt honom: »Far ut ur mannen, du orena ande!« Nu frågade han: »Vad heter du?« Mannen svarade: »Legion heter jag, för vi är många.« Och han bad honom enträget att inte driva dem från trakten.

Nu gick där en stor svinjord och betade på bergssluttningen. Andarna bad honom: »Skicka bort oss till svinen, så kan vi fara in i dem!« Det lät han dem göra. Och de orena andarna for ut ur mannen och in i svinen, och hjorden rusade utför branten ner i sjön. Omkring två tusen djur var det, och de drucknade i sjön. Svinvaktarna sprang därifrån och berättade alltsammans i staden och ute på landet, och folk gick för att se vad som hade hänt. De kom till Jesus och såg den besatte, han som hade haft legionen i sig, sitta där klädd och vid sina sinnen, och de blev förskräckta. Och ögonvittnena berättade vad som hade hänt med den besatte, och om svinen. Då uppmanade de Jesus att lämna deras område. När han steg i båten, bad mannen som hade varit besatt att få följa med honom. Men han lät honom inte göra det utan sade: »Gå hem till de dina och berätta för dem om allt som Herren har gjort med dig, hur han förbarmade sig över dig.« Då gick mannen sin väg och lät alla i Dekapolis höra vad Jesus hade gjort med honom, och överallt häpnade man.

2 februari

Läsning

2 Sam 18:9–10, 14b, 24–25a, 30 – 19:3

Absalom kom i Davids tjänares väg. Absalom red då på sin mulåsna. Och när mulåsnan kom under en stor terebint med täta grenar, fastnade hans huvud i terebinten, så att han blev hängande mellan himmel och jord, ty mulåsnan som han satt på sprang sin väg. Och en man fick se det och berättade för Joab och sade: »Jag såg Absalom hänga där borta i en terebint.« Och Joab tog tre spjut i sin hand och stötte dem i Absaloms bröst, medan denne ännu var vid liv, där han hängde under terebinten.

Under tiden satt David inne i porten. Och väktaren gick upp på porttaket invid muren. När han där lyfte upp sina ögon, fick han se en ensam man komma springande. Väktaren ropade och förkunnade det för kungen. Kungen sade: »Gå åt sidan och ställ dig där.« Då gick han åt sidan och blev stående där.

Just då kom etiopiern. Och etiopiern sade: »Ta emot, min herre kung, det glädjebudskapet att Herren i dag har dömt dig fri från alla de mäns hand, som har rest sig mot dig.« Kungen frågade etiopiern: »Är allt väl beställt med den unge mannen Absalom?« Etiopiern svarade: »Må det gå så med min herre kungens fiender och med alla som reser sig upp mot dig för att göra dig ont, som det har gått med den unge mannen.«

Då blev kungen häftigt upprörd och gick upp i salen ovanför porten och grät. Och medan han gick, ropade han så: »Min son Absalom, min son, min son Absalom! Ack, att

jag hade fått dö i ditt ställe! Absalom, min son, min son!« Och det blev berättat för Joab att kungen grät och sörjde Absalom. Och segern blev den dagen förbytt i sorg för allt folket, eftersom folket den dagen fick höra sägas att kungen var bedrövad för sin sons skull. Och folket smög sig den dagen in i staden, så som människor brukar göra, vilka har vanärat sig, genom att de har flytt under striden.

Responsoriepsalm

Ps 86:1–6 (R. 1a)

R. Herre, vänd ditt öra till mig och svara mig.

Herre, vänd ditt öra till mig och svara mig,
ty jag är fattig och förtryckt.
Skydda mig, min Gud, ty jag är dig trogen,
rädda din tjänare som förtröstar på dig. R.

Herre, var mig nådig,
ty hela dagen ropar jag till dig.
Låt mig få glädjas över din hjälp,
ty till dig, Herre, lyfter jag min själ. R.

Du, Herre, är god och förlåtande,
stor i nåd mot dem som åkallar dig.
Lyssna, Herre, till mitt rop,
och ge akt på mina böner. R.

Halleluja

Matt 8:17

V. Han tog vår svaghet,
och våra sjukdomar lyfte han av oss.

Evangelium

Mark 5:21–43

Vid den tiden, när Jesus hade farit tillbaka till andra sidan sjön, samlades mycket folk omkring honom. Medan han var där vid sjön, kom det dit en synagogföreståndare vid namn Jairos. Då han såg Jesus kastade han sig för hans fötter och bad enträget: »Min lilla dotter är nära att dö. Kom och lägg dina händer på henne, så att hon räddas till livet.« Och Jesus gick med honom.

Mycket folk följde efter och trängde sig in på honom. Där fanns en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år. Hon hade varit hos många läkare och fått utstå mycket. Det hade kostat henne allt hon ägde, men ingenting hade hjälpt, snarare hade hon blivit sämre. Hon hade hört vad som berättades om Jesus, och nu kom hon bakifrån i hopen och rörde vid hans mantel, för hon tänkte att om hon bara fick röra vid hans kläder, skulle hon bli hjälpt. Och genast stannade blodflödet, och hon kände i kroppen att hon var botad från sitt onda. När Jesus märkte att det hade gått ut kraft från honom, vände han sig om i hopen och frågade: »Vem rörde vid mina kläder?« Lärjungarna sade: »Du ser väl hur folk tränger på, och ändå frågar du vem som har rört vid dig!« Han såg sig omkring efter henne som hade gjort det. Kvinnan, som visste vad som hade hänt med henne, kom rädd och darrande fram och föll ner för honom och talade om hur det var. Han sade till henne: »Min dotter, din tro har hjälpt dig. Gå i frid. Du är botad från ditt onda.«

Medan han ännu talade kom det bud till synagogföreståndaren från hans hem: »Din dotter är död. Du skall inte besvära Mästaren längre.« Men Jesus, som hörde deras ord, sade till föreståndaren: »Var inte rädd, tro bara.« Sedan lät han ingen mer än Petrus och Jakob och hans bror Johannes följa med, och de gick hem till föreståndaren. Där såg han upprörda människor som grät och klagade högt. Han gick in till dem och sade: »Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, hon sover.« Då skrattade de åt honom. Men han körde ut allesammans och tog med sig flickans far och mor och lärjungarna och gick in där hon låg. Så tog han barnets hand och sade: »Talita koum!« (det betyder: Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!). Och genast reste sig flickan och gick omkring, hon var tolv år gammal. De blev utom sig av förvåning, men han förbjöd dem att låta någon veta vad som hade hänt. Sedan sade han åt dem att ge flickan något att äta.

3 februari

S:t Ansgar
Minnesdag

Läsning

Jes 42:5–10

Så säger Gud, Herren,
han som har skapat himmelen och utspänt den,
han som har utbredd jorden med vad som alstras av den,
han som har givit liv åt folket som är på den,
och ande åt dem som vandrar där:

Jag, Herren, har kallat dig i rättfärdighet,
och jag vill fatta dig vid handen
och bevara dig och fullborda i dig förbundet med folket
och sätta dig till ett ljus för folkslagen,
för att du må öppna blinda ögon
och föra fångar ut ur fångelset,
ja, ur fångenskapen dem som sitter i mörkret.
Jag Herren, det är mitt namn,
och jag ger inte min ära åt någon annan
eller mitt lov åt gudabilderna.
Se, vad jag förut förkunnade, det har nu kommit.
Nu förkunnar jag nya ting.
Förrän de visar sig, låter jag er höra om dem.
Sjung till Herrens ära en ny sång,
hans lov från jordens ända,
ni som far på havet, likaså allt som är i det,
ni havsländer med era inbyggare.

Responsoriepsalm

Ps 96:1–6, 9–10 (R. 3)

R. Förkunna Herrens under bland folken.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
sjung till Herrens ära, alla länder,

sjung till Herrens ära, lova hans namn. R.

Båda glädje var dag, besjung hans frälsning,
förkunna bland hedningarna hans ära,
bland alla folk hans under. R.

Tillbe Herren i helig skrud,
bäva för hans ansikte, alla länder.
Säg bland hedningarna: »Herren är nu konung!
Därför står jordkretsen orubbligt fast,
med rättvisa dömer han folken.« R.

Halleluja

Matt 4:16

V. Folket som bor i mörker har sett ett stort ljus,
och för dem som bor i dödens land och skugga har ljuset gått upp.

Evangelium

Matt 4:13–17

Vid den tiden lämnade Jesus Nasaret och slog sig ner i Kafarnaum, som ligger vid sjön, i Sebulons och Naftalis land, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: *Sebulons land och Naftalis land ner mot sjön, på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen – folket som bor i mörker har sett ett stort ljus, och för dem som bor i dödens land och skugga har ljuset gått upp.* Från den tiden började Jesus förkunna: »Omvänd er. Himmelriket är nära.«

4 februari

Läsning

1 Kung 2:1–4, 10–12

Då nu tiden närmade sig att David skulle dö, befallde han sin son Salomo och sade: »Jag går nu all världens väg. Så var då frimodig och visa dig som en man. Och håll vad Herren, din Gud, befäller dig hålla, så att du vandrar på hans vägar och håller hans stadgar, hans bud och lagar och vittnesbörd, så som det är skrivet i Moses lag, för att du må ha framgång i allt vad du gör och överallt dit du vänder dig, så att Herren får låta det ord gå i uppfyllelse, som han uttalade om mig, då han sade: 'Om dina barn ger akt på sin väg, så att de vandrar inför mig i trohet och av hela sitt hjärta och av hela sin själ, då' – sade han – 'skall på Israels tron aldrig saknas en avkomling av dig.'

David gick till vila hos sina fäder och blev begravd i Davids stad. Den tid David regerade över Israel var fyrtio år. I Hebron regerade han i sju år, och i Jerusalem regerade han i trettio tre år. Och Salomo satte sig på sin fader Davids tron, och hans kungamakt blev starkt befast.

Responsoriepsalm

1 Krön 29:10–12 (R. 12b)

R. Du, o Herre, råder över allt.

Lovad vare du, Herre, vår fader Israels Gud,
från evighet till evighet! R.

Dig, Herre, tillhör storhet och makt
och härlighet och glans och majestät,
dig tillhör allt i himlen och på jorden. R.

Ditt, o Herre, är riket,
ditt är herraväldet över allt som finns.
Rikedom och ära kommer från dig. R.

Du, Herre, råder över allt.
I din hand vilar kraft och välde,
från dig kommer all storhet och makt. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Mark 6:7–13

Vid den tiden kallade Jesus till sig de tolv och sände ut dem två och två och gav dem makt över de orena andarna. Och han sade åt dem att inte ta med sig något mer på vägen än en stav, inget bröd, ingen påse och inga pengar i bältet. Sandaler fick de ha men inte mer än en skjorta. Och han sade till dem: »När ni har tagit in i ett hus, så stanna där tills ni skall vidare. Och är det någon plats som inte vill ta emot er och inte vill höra på er, så fortsätt därifrån och skaka av dammet under era fötter. Det skall vittna mot dem.» De gav sig i väg och predikade att alla skulle omvända sig, och de drev ut många demoner och smorde många sjuka med olja och botade dem.

5 februari

Läsning

Syr 47:2–11

Liksom fettet skiljs ut från gemenskapsoffret
blev David utvald bland israeliterna.
Han lekte med lejon som med killingar
och med björnar som med fårens lamm.
Det var han som i sin ungdom dödade jätten
och utplånade folkets skam.
Han svingade armen med slungstenen,
och den skrävlande Goljat fälldes till marken.
Ty han ropade till Herren, den Högste,
och Herren gav hans hand styrka
att fälla den väldige krigaren
och vinna makt åt sitt folk.
Därför blev han ärad som segrare över tiotusenden,
han blev prisad för att Herren välsignat honom,
och han erbjöds den ärofulla kronan.

Ty han krossade motståndarna runt omkring
och förintade sina fiender filisteerna;
ända tills nu har deras makt varit bruten.

I allt han gjorde tackade han Herren
och hyllade den Helige och Högste.
Av allt hjärta sjöng han sin skapares lov
och betygade honom sin kärlek.
Han utsåg sångare för altartjänsten,
vilkas röster skulle klinga i sköna melodier.
Han införde ett storslaget högtidsfirande
och utformade för all framtid de fester
då det heliga namnet skall prisas
och sången ljuda i templet från tidig morgon.
Herren tog bort hans synder
och befäste hans makt för evigt;
han slöt ett förbund med honom om kungadömet
och den ärofulla tronen i Israel.

Responsoriepsalm

Ps 18:31, 47, 50–51 (R. jfr 47b)

R. Lovad vare Gud, min räddare!

Guds väg är ostrafflig,
Herrens tal är luttrat,
en sköld är han för alla
som tar sin tillflykt till honom. R.

Herren lever! Lovad vare min klippa,
och upphöjd vare Gud, min räddare!
Herre, jag vill tacka dig bland folken,
jag vill lovsjunga ditt namn. R.

Ty du ger din konung väldig seger
och gör nåd mot din smorde,
mot David och hans ätt för evigt. R.

Halleluja

Jfr Luk 8:15

V. Saliga är de som hör ordet och tar vara på det
och genom uthållighet bär frukt.

Evangelium

Mark 6:14–29

Vid den tiden fick kung Herodes höra om Jesus, ty hans namn hade nu blivit känt, och att folk sade: »Johannes döparen har uppstått från de döda. Det är därför dessa krafter verkar genom honom.« Men några sade att han var Elia, andra att han var en profet, en i raden av profeter. När Herodes hörde detta sade han: »Johannes, han som jag lät halshugga, det är han som har uppstått!«

Herodes hade nämligen låtit gripa Johannes och sätta honom i fängelse. Anledningen till det var Herodias, hans bror Filippus hustru. Henne hade han gift sig med, och Johannes hade sagt till Herodes: »Det är inte tillåtet för dig att leva ihop med din brors hustru.« Därför var Herodias förbittrad på honom och ville döda honom, men kunde inte. Ty Herodes hade respekt för Johannes, som han visste var en rättfärdig och helig man, och skyddade honom, och när han hade hört honom kände han sig mycket osäker och ville höra mer av honom. Men en dag kom hennes tillfälle, och det var när Herodes firade sin födelsedag med ett gästabad för sina stormän och överstarna och de främsta i Galileen. Herodias dotter kom då in och dansade så att Herodes och hans gäster blev förtjusta. Kungen sade till flickan: »Be mig om vad du vill, och du skall få det.« Och han lovade och svor: »Vad du än ber mig om skall jag ge dig, om det så vore halva mitt rike.« Då gick hon ut och frågade sin mor: »Vad skall jag be om?« Hon svarade: »Johannes döparens huvud.« Flickan skyndade in till kungen och bad honom: »Jag vill att du genast ger mig Johannes döparens huvud på ett fat.« Kungen blev bedrövad, men för edens och gästernas skull ville han inte säga nej till henne utan skickade en livvakt med befallning att hämta Johannes huvud. Soldaten gick och halshöggt honom i fängelset och kom sedan med hans huvud på ett fat och gav det åt flickan, och flickan gav det åt sin mor. Men när Johannes lärjungar fick reda på det, kom de dit och hämtade hans döda kropp och lade den i en grav.

6 februari

Läsning

1 Kung 3:4–13

Kung Salomo begav sig till Gibeon för att offra där, ty detta var den förnämsta offerhöjden. 1 000 brännoffer offrade Salomo på altaret där. I Gibeon uppenbarade sig nu Herren för Salomo i en dröm om natten. Gud sade: »Be mig om vad du vill att jag skall ge dig.« Salomo svarade: »Du har gjort stor nåd med din tjänare, min fader David, eftersom han vandrade inför dig i trohet, rättfärdighet och rättsinnighet mot dig. Och du bevarade åt honom denna stora nåd och gav honom en son till efterträdare på hans tron, så som ju nu har skett. Ja, nu har du, Herre, min Gud, gjort din tjänare till kung efter min fader David. Men jag är en helt ung man, som inte rätt förstår att vara ledare och anförare. Och din tjänare är här bland ditt folk, det som du har utvalt, ett folk som är så talrikt att det inte kan räknas eller överblickas på grund av sin mängd. Så ge nu din tjänare ett lydigt hjärta, så att han kan vara domare för ditt folk och skilja mellan gott och ont. Ty vem förmår väl annars att vara domare för detta ditt stora folk?« Detta, att Salomo bad om sådant, behagade Herren. Och Gud sade till honom: »Eftersom du har bett om sådant och inte bett om ett långt liv, inte heller bett om rikedom eller bett om dina fienders liv, utan har bett om att få förstånd att ge akt på vad rätt är, se, därför vill jag göra som du önskar. Se, jag ger dig ett så vist och förståndigt hjärta, att din like inte har funnits före dig och att din like inte heller skall framträda efter dig. Dessutom ger jag dig också vad du inte har bett om, nämligen både rikedom och ära, så att ingen kung under hela din tid skall vara din like.«

Responsoriepsalm

Ps 119:9–14 (R. 12b)

R. Herre, lär mig dina stadgar.

Hur skall en yngling bevaras från skuld?

Genom att hålla sig till ditt ord. R.

Jag söker dig av allt mitt hjärta,
låt mig inte fara vilse från dina bud. R.

Jag gömmer dina löften i mitt hjärta,
för att jag inte skall synda mot dig. R.

Lovad vare du, Herre!
Lär mig dina stadgar. R.

Med mina läppar förkunnar jag alla dina lagar.
Jag fröjdar mig över dina vittnesbörds väg
såsom över alla skatter. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Mark 6:30–34

Vid den tiden samlades apostlarna hos Jesus och berättade för honom om allt de hade gjort och vad de hade undervisat om. Han sade till dem: »Följ med mig bort till en öde trakt, så att vi får vara ensamma och ni kan vila er lite.« Det var så många som kom och gick att de inte ens fick tid att äta.

De gav sig av i båten till en öde trakt för att vara ensamma. Men man såg att de for och många fick veta det, och från alla städerna skyndade folk dit till fots och hann före dem. När han steg i land, fick han se en stor skara människor. Han fylldes av medlidande med dem, för de var som får utan herde, och han undervisade dem länge.

7 februari

KYNDELSMÄSSODAGEN HERRENS FRAMBÄRANDE I TEMPLET

Fest

Första läsningen

Mal 3:1–4

Så säger Herren Gud: Se, jag sänder min budbärare, han skall bana väg för mig. Plötsligt skall han komma till sitt tempel, den härskare som ni ber om, den förbundets budbärare som ni begär. Se, han kommer, säger Herren Sebaot.

Men vem kan uthärda dagen då han kommer? Vem kan bestå när han visar sig? Han är som smältarens eld, som tvättarnas lut, han sätter sig ner likt den som smälter och renar silver. Han skall rena leviterna och luttra dem som guld och silver, så att de kan bära fram offergåvor åt Herren på det rätta sättet. Då skall Judas och Jerusalems offergåvor behaga Herren som i forna dagar, i gången tid.

Responsoriepsalm

Ps 24:7–10 (R. jfr 10bc)

R. Herren Sebaot är ärans konung.

Portar, öppna er vida!

Höj er, uråldriga dörrar!
Låt ärans konung draga in! R.

Vem är då ärans konung?

Det är Herren, den väldige hjälten,
Herren, väldig i strid. R.

Portar, öppna er vida!

Höj er, uråldriga dörrar!
Låt ärans konung draga in! R.

Vem är han, ärans konung?

Det är Herren Sebaot,
han är ärans konung. R.

Andra läsningen

Heb 2:14–18

Då nu barnen är av kött och blod måste han på samma sätt bli människa, för att han genom sin död skulle göra dödens herre, djävulen, maktlös och befria alla dem som genom sin fruktan för döden varit slavar hela sitt liv. Det är ju inte änglar han tar sig an. Nej, Abrahams ättlingar tar han sig an, och därför måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och kunna sona folkets synder. Eftersom han själv har prövats och lidit kan han hjälpa dem som prövas.

Halleluja

Luk 2:32

V. Ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.

Evangelium

Luk 2:22–40

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den helige Ande hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,
i frid, som du har lovat.

Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,
ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«

Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Ashers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 2:22–32

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den helige Ande hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,
i frid, som du har lovat.
Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,
ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«

8 februari

Läsning

1 Kung 8:1–7, 9–13

Salomo samlade de äldste i Israel, alla huvudmännen för stammarna, Israels barns familjehövdingar, till kung Salomo i Jerusalem för att hämta Herrens förbundsark från Davids stad, det är Sion. Så samlade sig då till kung Salomo alla Israels män under högtiden i månaden Etanim, det är den sjunde månaden. När då alla de äldste i Israel hade kommit till platsen, lyfte prästerna upp arken. Och de hämtade Herrens ark och uppenbarelsetältet dit upp tillsammans med alla heliga föremål som fanns i tältet. Prästerna och leviterna hämtade det upp. Och kung Salomo stod framför arken tillsammans med Israels hela menighet, som hade samlats hos honom. Och de offrade där småboskap och fäkreatur i sådan mängd, att de inte kunde överblickas eller räknas. Och prästerna bar in Herrens förbundsark till dess plats i husets kor, i det allraheligaste, till platsen under kerubernas vingar. Ty keruberna bredde ut sina vingar över den plats där arken stod, så att arken och dess stänger upptill täcktes av

keruberna. I arken fanns ingenting annat än de två stentavlor som Mose hade lagt ned i den vid Horeb, när Herren slöt förbund med Israels barn, sedan de hade dragit ut ur Egyptens land. Men när prästerna gick ut ur helgedomen, uppfyllde molnskyn Herrens hus, så att prästerna för molnskyns skull inte kunde stå där och göra tjänst. Ty Herrens härlighet uppfyllde Herrens hus. Då sade Salomo: »Herren har sagt att han vill bo i töcknet. Jag har nu byggt ett hus till boning åt dig, berett en plats där du må förbli till evig tid.«

Responsoriepsalm

Ps 132:6–10 (R. 8a)

R. Stå upp, Herre, kom till din viloplats.

Vi hörde om arken i Efrata,
vi fann den på Jaars mark.
Låt oss gå in i hans boning
låt oss tillbe vid hans fotapall. R.

Stå upp, Herre, kom till din viloplats,
du och din heliga ark.
Dina präster skall klä sig i rättfärdighet,
och dina fromma skall jubla.
Vi ber dig för din tjänare Davids skull:
Visa inte tillbaka din smorde. R.

Halleluja

Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket
och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium

Mark 6:53–56

Vid den tiden då Jesus och hans lärjungar hade farit över sjön, kom de till Gennesaret och gick i land där. Så snart de steg ur båten kände folket igen honom och skyndade ut till de sjuka i hela trakten och bar dem på deras bäddar dit där de hörde att han var. Och i alla byar och städer och gårdar som han kom till lade man de sjuka på de öppna platserna och bad honom att de åtminstone skulle få röra vid tofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid honom blev botade.

9 februari

Läsning

1 Kung 8:22–23, 27–30

Salomo trädde fram inför Herrens altare i närvaro av Israels hela församling och lyfte upp sina händer mot himmelen och sade: »Herre, Israels Gud, ingen gud är dig lik, uppe i himmelen eller nere på jorden, du som håller förbund och bevarar nåd mot dina tjänare, när de vandrar inför dig av allt sitt hjärta. Men kan då Gud verkligen bo på jorden? Himlarna och himlarnas himmel rymmer dig ju inte. Hur mycket mindre då detta hus som jag har byggt! Men vänd dig ändå till din tjänares bön och åkallan, Herre, min Gud, så att du hör på det rop och den bön som din tjänare nu uppsänder till dig och låter dina ögon natt och dag vara öppna och vända mot detta hus – den plats om vilken du har sagt: 'Mitt namn skall vara där' – så att du också

hör den bön som din tjänare ber, vänd mot denna plats. Ja, hör på den åkallan som din tjänare och ditt folk Israel uppsänder, vända mot denna plats. Må du höra den och låta den komma upp till himmelen, där du bor. Och när du hör, så må du förlåta.«

Responsoriepsalm

Ps 84:3–5, 10–11 (R. 2)

R. Hur ljuvlig är inte din boning, Herre Sebaot!

Min själ längtar och trängtar efter Herrens gårdar,
min själ och min kropp jublar mot levande Gud. R.

Ty sparven har funnit ett hus
och svalan ett bo åt sig, där hon kan lägga sina ungar:
dina altaren, Herre Sebaot, min konung och min Gud. R.

Saliga de som bor i ditt hus,
de lovar dig ständigt.

Gud, se till vår sköld,
akta på din smordes ansikte. R.

Ty en dag i dina gårdar
är bättre än tusen andra,
jag vill hellre vakta dörren i min Guds hus
än vistas i de gudlösas hyddor. R.

Halleluja

Ps 119:36a, 29b

V. Vänd mitt hjärta till dina vittnesbörd, Herre,
och förunna mig din undervisning.

Evangelium

Mark 7:1–13

Vid den tiden hade fariseerna och några skriftlärdar kommit från Jerusalem. De samlades kring Jesus, och de såg att några av hans lärjungar åt bröd med orena händer, det vill säga utan att tvätta sig. Fariseerna och alla andra judar håller fast vid fädernas regler och äter aldrig utan att ha tvättat sig om händerna, och när de kommer från torget, äter de inte utan att ha badat sig rena. Det finns också många andra traditioner som de håller fast vid, som att skölja bägare, kannor och kittlar. Därför frågade fariseerna och de skriftlärdar honom: »Varför lever inte dina lärjungar efter fädernas regler utan äter med orena händer?« Han svarade: »Jesaja profeterade rätt om er, ni hycklare, när det står: *Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig. Fåfängt dyrkar de mig, ty lärorna de lär ut är människors bud.* Ni vänder er från Guds bud för att hålla fast vid människornas regler.« Och han sade: »Det är just det rätta – att upphäva Guds bud för att låta era egna regler gälla! Mose sade: *Visa aktning för din far och din mor* och: *Den som smäddar sin far eller sin mor skall dö.* Men ni påstår att om någon säger till sin far eller mor: 'Det som jag hade kunnat hjälpa dig med, det gör jag till korban' (det vill säga tempelgåva), då kan ni inte låta honom göra något för sin far eller mor. Så sätter ni Guds ord ur kraft genom de regler som ni har ärvt och för vidare. Och mycket annat sådant gör ni.«

10 februari

Läsning

1 Kung 10:1–10

När drottningen av Saba fick höra ryktet om Salomo och vad han hade gjort för Herrens namn, kom hon för att sätta honom på prov med svåra frågor. Hon kom till Jerusalem med ett mycket stort följe, med kameler, som bar välluktande kryddor och guld i stor mängd, likaså ädla stenar. Och när hon kom inför Salomo, framlade hon för honom allt vad hon hade i tankarna. Men Salomo gav henne svar på alla hennes frågor. Ingenting var okänt för kungen, utan han kunde ge henne svar på allt. När nu drottningen av Saba såg all Salomos vishet, och såg huset som han hade byggt, och såg rätterna på hans bord, och såg hur hans tjänare satt där, och hur de som betjänade honom utförde sina åligganden och hur de var klädda, och vidare såg hans munsänkare, och när hon såg brännoffren som han offrade i Herrens hus, då blev hon utom sig av förundran. Och hon sade till kungen: »Sant var det tal som jag hörde i mitt land om dig och om din vishet. Jag ville inte tro vad man sade, förrän jag själv kom och med egna ögon fick se det. Men nu finner jag att det inte ens till hälften har blivit omtalat för mig. Du har långt mer vishet och rikedom, än jag genom ryktet hade hört. Lyckliga är dina män, lyckliga är dessa dina tjänare, som ständigt får stå inför dig och höra din visdom. Lovad vare Herren, din Gud, som har funnit sådant behag i dig, att han har satt dig på Israels tron! Ja, därför att Herren älskar Israel evinnerligen, därför har han satt dig till kung, för att du skall skipa lag och rätt.« Och hon gav kungen 120 talenter guld, likaså välluktande kryddor i stor mängd, dessutom ädla stenar. En så stor mängd av välluktande kryddor, som drottningen av Saba gav åt kung Salomo, har aldrig mer blivit införd.

Responsoriepsalm

Ps 37:5–6, 30–31, 39–40 (R. 30a)

R. Den rättfärdiges mun talar visdom.

Befall din väg åt Herren,
förtrosta på honom – han skall göra det:
han skall låta din rättfärdighet gå fram som ljuset
och din rätt som middagens sken. R.

Den rättfärdiges mun talar visdom,
hans tunga säger det rätta.
Han bär sin Guds lag i sitt hjärta,
han går utan att vackla. R.

Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren,
han är deras värn i tider av nöd.
Herren hjälper dem och befriar dem,
han befriar dem från de gudlösa och räddar dem,
ty de tar sin tillflykt till honom. R.

Halleluja

Jfr Joh 17:17

V. Helga oss genom sanningen,
ditt ord är sanning.

Evangelium

Mark 7:14–23

Vid den tiden kallade Jesus till sig folket och sade: »Hör på mig allesammans och försök att förstå. Inget av det som kommer in i människan utifrån kan göra henne oren. Bara det som kommer ut ur människan kan göra henne oren.« När han hade dragit sig undan hopen och kommit hem, frågade lärjungarna vad han hade menat med denna bild. Han svarade: »Har ni också svårt att fatta? Förstår ni inte att inget av det som kommer in i en människa utifrån kan göra henne oren? Ty det går inte in i hjärtat utan i magen och kommer sedan ut på avträdet.« Därmed förklarade han all föda ren. Men han sade: »Det som kommer ut ur människan, det gör henne oren. Ty inifrån, ur människornas hjärtan, kommer de onda tankarna, otukt, stöld, mord, äktenskapsbrott, själviskhet, ondska, bedrägeri, liderlighet, avund, förtal, högmod, förblindelse. Allt detta onda kommer inifrån och gör människan oren.«

11 februari

Läsning

1 Kung 11:4–13

När Salomo blev gammal, förledde kvinnorna hans hjärta att avfalla till andra gudar, så att hans hjärta inte förblev hängivet åt Herren, hans Gud, som hans fader Davids hjärta hade varit. Så kom Salomo att följa efter Astarte, sidoniernas gudinna, och Milkom, ammoniternas styggelse. Och Salomo gjorde vad ont var i Herrens ögon och följde inte i allt efter Herren, som hans fader David hade gjort. Salomo byggde nämligen då en offerhöjd åt Kemos, moabiternas styggelse, på berget öster om Jerusalem, och likaså en åt Molok, Ammons barns styggelse. På samma sätt gjorde han för alla sina utländska kvinnor, så att de fick tända offereld och frambära offer åt sina gudar.

Och Herren blev vred på Salomo, därför att hans hjärta hade avfallit från Herren, Israels Gud, som dock två gånger hade uppenbarat sig för honom och som hade gett honom ett särskild bud angående denna sak, att han inte skulle följa efter andra gudar, ett Herrens bud som han inte hade hållit. Därför sade Herren till Salomo: »Eftersom det är så med dig, och eftersom du inte har hållit det förbund och de stadgar som jag har gett dig, skall jag rycka riket ifrån dig och ge det åt din tjänare. Men för din fader Davids skull vill jag inte göra detta i din tid. Först ur din sons hand skall jag rycka det. Dock skall jag inte rycka hela riket ifrån honom, utan en stam skall jag ge åt din son, för min tjänare Davids skull och för Jerusalems skull, som jag har utvalt.«

Responsoriepsalm

Ps 106:3–4, 35–37, 40 (R. 4)

R. Tänk på mig, Herre, du som besöker ditt folk med din nåd.

Saliga de som gör det rätta,
de som alltid handlar rättfärdigt.

Tänk på mig, Herre,
du som besöker ditt folk med din nåd,
kom till mig och hjälp mig. R.

Våra fäder beblandade sig med hedningar
och lärde av deras gärningar.

De tjänade deras avgudar,
och dessa blev dem till en snara. R.

De offrade sina söner och döttrar
till offer åt onda andar.
Då tändes Herrens vrede mot hans folk,
hans arvedel blev honom en styggelse. R.

Halleluja

Jfr Jak 1:21

V. Ta ödmjukt vara på ordet som är nerlagt i er
och som förmår rädda ert liv.

Evangelium

Mark 7:24–30

Vid den tiden begav sig Jesus bort ifrån Gennesaret och kom till trakten av Tyros, där han tog in i ett hus. Han ville inte att någon skulle få veta det men lyckades inte hålla sig undan. En kvinna, vars dotter hade en oren ande, fick höra talas om honom och kom och kastade sig för hans fötter. Hon var inte judinna utan av syriskfenikisk härkomst. Nu bad hon honom driva ut demonen ur hennes dotter. Han sade: »Låt barnen äta sig mätta först. Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.« – »Nej, herre«, svarade hon, »men hundarna under bordet äter smulorna som barnen lämnar kvar.« Då sade han till henne: »För de ordens skull säger jag dig: gå hem, demonen har farit ut ur din dotter.« Och hon gick hem och fann flickan liggande på sin säng, fri från demonen.

12 februari

Läsning

1 Kung 11:29–32; 12:19

Vid den tiden hände sig en gång att Jerobeam hade begett sig ut ur Jerusalem. Då kom profeten Ahia från Silo emot honom på vägen, där han gick klädd i en ny mantel. Och de båda var ensamma på fältet. Och Ahia fattade i den nya manteln som han hade på sig och slet sönder den i tolv stycken. Därefter sade han till Jerobeam: »Ta här tio stycken för din räkning. Ty så säger Herren, Israels Gud: Se, jag vill rycka riket ur Salomos hand och ge tio av stammarna åt dig. Den ena stammen skall han få behålla för min tjänare Davids skull och för Jerusalems skull, den stads som jag har utvalt ur alla Israels stammar.« Så avföll Israel från Davids hus och har varit skilt från det ända till denna dag.

Responsoriepsalm

Ps 81:10–11b, 12–15 (R. jfr 11a, 9a)

R. Jag är Herren din Gud, hör min röst.

Hos dig skall inte finnas någon annan gud,
du skall inte tillbe någon främmande gud.
Jag är Herren, din Gud,
som har fört dig upp ur Egypten. R.

Men mitt folk ville inte höra min röst,
Israel var mig inte till viljes.
Då lät jag dem gå i sitt hjärtas hårdhet
de fick handla efter sina egna planer. R.

Ack om mitt folk ville höra mig,

om Israel ville vandra på mina vägar!
Då skulle jag snabbt kuva deras fiender
och vända min hand mot deras förtryckare. R.

Halleluja

Jfr Apg 16:14b

V. Herre, öppna våra hjärtan,
så att vi lyssnar till Jesu Kristi ord.

Evangelium

Mark 7:31–37

Vid den tiden lämnade Jesus trakten kring Tyros och gick över Sidon till Galileiska sjön, i Dekapolisområdet. Där kom de till honom med en man som var döv och knappt kunde tala, och de bad Jesus lägga sin hand på honom. Han tog honom avsides från folket och stack fingrarna i hans öron och spottade och rörde vid hans tunga. Sedan såg han upp mot himlen, andades djupt och sade till honom: »Effata!« (det betyder: Öppna dig!). Med ens öppnades mannens öron och hans tunga löstes och han talade riktigt. Jesus förbjöd dem att berätta det för någon. Men ju mer han förbjöd dem, desto ivrigare spred de ut det. Och alla blev överväldigade och sade: »Allt han har gjort är bra: de döva får han att höra och de stumma att tala.«

13 februari

Läsning

1 Kung 12:26–32; 13:33–34

Jerobeam sade för sig själv: »Som det nu är, kan riket komma tillbaka till Davids hus. Ty om folket här får ge sig iväg och anordna slaktoffer i Herrens hus i Jerusalem, så kan folkets hjärta vända tillbaka till deras herre Rehabeam, Judas kung. Ja, då kan de dräpa mig och vända tillbaka till Rehabeam, Judas kung.«

Sedan nu kungen hade överlagt om detta, lät han göra två kalvar av guld. Därefter sade han till folket: »Nu må det vara nog med era färder upp till Jerusalem. Se, här är din Gud, Israel, han som har fört dig upp ur Egyptens land.« Och han ställde upp den ena i Betel, och den andra satte han upp i Dan. Detta blev en orsak till synd. Folket gick ända till Dan för att träda fram inför den ena av dem. Han byggde också offerhöjdshus och gjorde allehanda män ur folket till präster, sådana som inte var av Levis barn.

Och Jerobeam anordnade en högtid i åttonde månaden, på femtonde dagen i månaden, lik högtiden i Juda, och gick då upp till altaret. Så gjorde han i Betel för att offra åt de kalvar som han hade låtit göra. Och de män som han hade gjort till offerhöjdspräster lät han göra tjänst i Betel.

Dock vände Jerobeam efter detta inte om från sin onda väg utan gjorde åter allehanda män ur folket till offerhöjdspräster. Vem som hade lust till det fick av honom ta emot handfyllning för att vara offerhöjdspräst. På detta sätt blev han för Jerobeams hus en orsak till synd och en orsak till att det blev utplånat och utrotat från jorden.

Responsoriepsalm

Ps 106:6–7a, 19–22 (R. 4a)

R. Tänk på mig, Herre, du som besöker ditt folk med din nåd.

Vi har syndat som våra fäder,
vi har gjort illa, vi har varit gudlösa.

Våra fäder i Egypten förstod inte dina under. R.

De gjorde en kalv vid Horeb
och tillbad en gjuten gudabild,
de bytte bort sin ära
mot bilden av en oxe som äter gräs. R.

De glömde Gud, sin frälsare,
som hade gjort så stora ting i Egypten,
så underbara verk i Hams land,
så fruktansvärda gärningar vid Röda havet. R.

Halleluja

Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd,
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium

Mark 8:1–10

Vid den tiden hade det återigen samlats mycket folk, och de hade inte något att äta. Då kallade Jesus till sig lärjungarna och sade: »Det gör mig ont om folket. Nu har de varit hos mig i tre dagar och har ingenting att äta. Om jag låter dem gå härifrån utan mat orkar de inte ta sig hem. En del är ju långväga ifrån.« Lärjungarna svarade honom: »Var skall man få tag i bröd så de blir mätta, här i ödemarken?« Han frågade: »Hur många bröd har ni?« – »Sju«, sade de. Då sade han åt folket att slå sig ner på marken. Och han tog de sju bröden, tackade Gud, bröt dem och gav dem åt lärjungarna, för att de skulle dela ut dem, och de delade ut dem åt folket. De hade också några fiskar. Han läste tackbönen över fiskarna och sade till att också de skulle delas ut. Och alla åt och blev mätta, och man samlade ihop sju korgar med överblivna bitar. Det var omkring fyra tusen människor där. Sedan skickade han hem dem. Själv steg han i båten tillsammans med lärjungarna och for till trakten av Dalmanouta.

14 februari

SJÄTTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET«

Första läsningen

Jer 17:5–8

Så säger Herren: Förbannad den man
som sätter sin lit till människor,
som stöder sig på mänsklig kraft
och vänder sig bort från Herren.
Han blir som en buske i ödemarken
och får aldrig se det goda komma.
Han skall leva i förbrända trakter,
på saltjord där ingen kan bo.
Välsignad den man
som sätter sin lit till Herren,
som litar helt till Herren.
Han blir som ett träd

planterat nära vatten.
Det sträcker sina rötter mot bäcken.
Det har inget att frukta av hettan,
bladen är alltid gröna.
Det ängslas inte under torra år,
upphör inte att bära frukt.

Responsoriepsalm

Ps 1:1–4, 6 (R. jfr Jer 17:7)

R. Välsignad den som sätter sin lit till Herren.

Lycklig den som inte följer de gudlösa,
inte går syndares väg
eller sitter bland hädare
utan har sin lust i Herrens lag
och läser den dag och natt. R.

Han är som ett träd planterat nära vatten –
det bär sin frukt i rätt tid,
aldrig vissnar bladen.
Allt vad han gör går väl. R.

Inte så med de gudlösa –
de liknar agnar som vinden för bort.
Herren är med på de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till intet. R.

Andra läsningen

1 Kor 15:12, 16–20

Om det nu förkunnas att Kristus har uppstått från de döda, hur kan då några bland er säga att det inte finns någon uppståndelse från de döda? Ty om inga döda uppstår har heller inte Kristus uppstått. Men om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös, och ni är ännu kvar i era synder. Då är också de som har avlidit i tron på Kristus förlorade. Gäller vårt hopp till Kristus bara detta livet, då är vi de mest ömkansvärda bland människor. Men nu har Kristus uppstått från de döda, som den förste av de avlidna.

Halleluja

Jfr Luk 6:23ab

V. Gläd er och dansa av fröjd,
ty er lön blir stor i himlen.

Evangelium

Luk 6:17–18a, 20–26

Vid den tiden gick Jesus ner från berget tillsammans med de tolv och stannade på ett ställe på slätten. Där var en mängd lärjungar till honom, och en stor folkmassa från hela Judeen och Jerusalem och från kustlandet vid Tyros och Sidon hade kommit för att lyssna på honom och få sina sjukdomar botade.

Han lyfte blicken, såg på sina lärjungar och sade: »Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike. Saliga ni som hungrar nu, ni skall få äta er mätta. Saliga ni som gråter nu, ni skall få skratta. Saliga är ni när man för Människosönens skull hatar er och stöter bort er och

smädar er och gör ert namn avskytt. Gläd er på den dagen och dansa av fröjd, ty er lön blir stor i himlen. På samma sätt gjorde ju deras fäder med profeterna.

Men ve er som är rika, ni har fått ut er glädje. Ve er som är mätta nu, ni skall få hungra. Ve er som skrattar nu, ni skall få sörja och gråta. Ve er när alla berömmar er. På samma sätt gjorde ju deras fäder med de falska profeterna.«

15 februari

Läsning

Jak 1:1–11

Hälsningar från Jakob, Guds och herren Jesu Kristi tjänare, till de tolv stammarna i församlingen.

Skatta er bara lyckliga, mina bröder, när ni utsätts för prövningar av olika slag. Ni vet ju att om er tro består provet ger den uthållighet. Men uthålligheten måste visa sig i fullkomliga gärningar, så att ni blir fullkomliga och hela, utan någon brist. Om någon av er brister i vishet skall han be till Gud, som ger åt alla utan förbehåll eller förebråelser, och han skall få vad han ber om. Men han skall be i tro, utan att tvivla. Den som tvivlar liknar en våg på havet som drivs och jagas av vinden. En sådan människa, tvehågsen och vacklande i allt hon gör, skall inte vänta sig något av Herren.

En ringa broder skall vara stolt över sin upphöjelse, en rik över sin ringhet; han skall försvinna som blommorna i gräset. Solen går upp med sin hetta och sveder gräset, så att blommorna faller av och skönheten förgår. Så skall den rike vissna bort mitt i all sin strävan.

Responsoriepsalm

Ps 119:67–68, 71–72, 75–76 (R. 77a)

R. Må din barmhärtighet, Herre, komma över mig, så att jag får leva.

Innan jag fick lida, for jag vilse,
men nu håller jag mig vid ditt ord. R.

Du är god och gör vad gott är.
Lär mig dina stadgar. R.

Det var mig gott att jag blev tuktrad,
så att jag fick lära dina stadgar. R.

Din lag är mig bättre
än tusentals stycken guld och silver. R.

Herre, jag vet att dina domar är rätta
och att du har tuktat mig i trofasthet. R.

Låt din godhet vara min tröst,
så som du har lovat din tjänare. R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Mark 8:11–13

Vid den tiden kom fariseerna till Jesus och började diskutera med honom. För att sätta honom på prov bad de honom om ett tecken från himlen. Jesus suckade djupt och sade: »Varför vill detta släkte ha ett tecken? Sannerligen om detta släkte skall få något tecken.« Så lämnade han dem och steg i båten igen och for över till andra sidan sjön.

16 februari

Läsning

Jak 1:12–18

Salig är den som håller ut då han provas; när han har bestått provet skall han få det eviga livets segerkrans, som Gud har lovat dem som älskar honom. Ingen som blir prövad skall säga att det är Gud som frestar honom. Gud kan inte frestas av det onda, och själv frestar han ingen. Blir någon frestad, är det alltid av sitt eget begär som han lockas och snärjs. Och när så begäret har blivit havande föder det synd, och när synden är fullväxt föder den död. Låt inte bedra er, mina kära bröder. Allt det goda vi får, varje fullkomlig gåva kommer från ovan, från himlaljusens fader, hos vilken ingen förändring sker och ingen växling mellan ljus och mörker. Enligt sitt beslut födde han oss till livet genom sanningens ord, för att vi skulle bli den första skörd han får från dem han har skapat.

Responsoriepsalm

Ps 94:12–13a, 14–15, 18–19 (R. 12a)

R. Salig den man som du, Herre, undervisar.

Salig den man som du, Herre, undervisar
och som du lär genom din lag.
Du bevarar honom för olyckor. R.

Herren förskjuter inte sitt folk,
han överger inte sin arvedel.
Nej, rättfärdighet skall åter gälla i rätten,
och alla rättsinniga skall hålla sig till den. R.

När jag tänker: »Min fot vacklar«,
Herre, då stöder mig din nåd.
När jag har mycket bekymmer i mitt hjärta,
då gläder din tröst min själ. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom.

Evangelium

Mark 8:14–21

En gång hade lärjungarna glömt att ta med bröd; ett enda bröd hade de med sig i båten. Jesus varnade dem: »Se noga upp med både fariseernas och Herodes surdeg!« Men de sade till

varandra att de ju inte hade bröd med sig. Han märkte det och frågade: »Varför säger ni att ni inte har bröd? Har ni ännu inte fattat och förstått någonting? Är ni så förstockade? Kan ni inte se fast ni har ögon och inte höra fast ni har öron? Har ni glömt hur jag bröt de fem bröden åt de fem tusen? Hur många korgar plockade ni då fulla med rester?« – »Tolv«, svarade de. »Och efter de sju bröden till de fyra tusen, hur många korgar fulla med rester fick ni då?« – »Sju«, svarade de. Han sade: »Förstår ni fortfarande ingenting?«

17 februari

ASKONSDAGEN

Första läsningen

Joel 2:12–18

Nu må ni vända om till mig av allt ert hjärta, säger Herren, med fasta och gråt och klagan.

Ja, riv sönder era hjärtan, inte era kläder, och vänd om till Herren, er Gud, ty nådig och barmhärtig är han, tålmodig och stor i mildhet, och sådan att han ångrar det onda.

Kanske vänder han om och ångrar sig och lämnar kvar efter sig någon välsignelse, till spisoffer och drickoffer åt Herren, er Gud.

Stöt i basun på Sion, pålys en helig fasta, utlys en högtidsförsamling.

Församla folket, pålys en helig sammankomst, kalla samman de gamla, församla de små barnen, också dem som ännu diar vid bröstet.

Brudgummen må komma ur sin kammare och bruden ur sitt gemak.

Mellan förhuset och altaret må prästerna, Herrens tjänare, hålla klagogråt och säga:

»Herre, skona ditt folk, och låt inte din arvedel bli till vanära, till ett ordspråk bland hedningarna. Varför skulle man få säga bland folken: 'Var är nu deras Gud?' »

Så upptändes då Herren till nitälskan för sitt land, och han förbarmade sig över sitt folk.

Responsoriepsalm

Ps 51:3–6a, 12–14, 17 (R. 3a)

R. Gud, var mig nådig i din godhet
eller: Var mig nådig, o Gud.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,

och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina överträdelser,
och min synd är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Låt mig åter få fröjdas över din frälsning,
och uppehåll mig med villighetens ande.
Herre, öppna mina läppar,
så att min mun kan förkunna ditt lov. R.

Andra läsningen

2 Kor 5:20–6:2

Jag är Kristi sändebud, och Gud manar er genom mig. Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud. Han som inte visste vad synd var, honom gjorde Gud till ett med synden för vår skull, för att vi genom honom skulle bli till ett med Guds rättfärdighet.

Som Guds medhjälpare uppmanar jag er också att inte kasta bort den nåd ni tar emot från Gud. Han säger ju: *När stunden var inne bönhörde jag dig, och på frälsningens dag hjälpte jag dig.* Nu är den rätta stunden, nu är frälsningens dag.

Lovsång

Jfr Ps 95:8

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Matt 6:1–6, 16–18

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människornas åsyn, för att de skall lägga märke till er. Annars har ni ingen lön att vänta hos er fader i himlen. När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människorna skall prisa dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ger allmosor, låt då inte vänstra handen veta vad den högra gör. Ge din allmosa i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni ber, skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna, som vanställer sitt utseende för att människorna skall se att de fastar. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du fastar, smörj in ditt hår och tvätta ditt ansikte, så att inte människorna ser att du fastar, utan bara din fader i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.«

18 februari

TORSDAG EFTER ASKONSDAGEN

Läsning

5 Mos 30:15–20

Mose talade till folket och sade: »Se, jag förelägger dig i dag livet och vad gott är, döden och vad ont är, då jag nu i dag befäller dig att älska Herren, din Gud, att vandra på hans vägar och hålla hans bud och stadgar och förordningar, för att du må leva och föröka dig och för att Herren, din Gud, må välsigna dig i det land dit du nu kommer för att ta det i besittning. Men om ditt hjärta vänder sig bort och du inte vill höra, om du låter förföra dig, så att du tillber andra gudar och tjänar dem, så förkunnar jag för er i dag att ni förvisso skall förgås. Ni skall då inte länge leva i det land dit du nu drar över Jordan för att komma och ta det i besittning. Jag tar i dag himmel och jord till vittnen mot er, att jag har förelagt dig liv och död, välsignelse och förbannelse. Så må du då välja livet, för att du och dina efterkommande må leva genom att du älskar Herren, din Gud, och hör hans röst och håller dig till honom. Ty detta betyder för dig liv och lång levnad, så att du får bo i det land som Herren med ed har lovat dina fäder, Abraham, Isak och Jakob, att ge dem.«

Responsoriepsalm

Ps 1:1–4, 6 (R. jfr Ps 40:5a)

R. Salig är den som förtröstar på Herren.

Salig är den som inte följer de gudlösas råd
och inte går syndares väg
eller sitter där hädare sitter
utan har sin lust i Herrens lag
och tänker på hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd, planterat vid vattenbäckar,
vilket bär frukt i sin tid
och vars löv inte vissnar:
allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så de gudlösa:
de är som agnar som vinden för bort.
Ty Herren känner de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Lovsång

Matt 4:17

V. Omvänd er, säger Herren,
ty himmelriket är nära.

Evangelium

Luk 9:22–25

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och överstepräster och de skriftlärda och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen.«

Och han sade till alla: »Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och varje dag ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall rädda det. Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men får betala med att mista sig själv?«

19 februari

FREDAG EFTER ASKONSDAGEN

Läsning

Jes 58:1–9a

Så säger Herren Gud:
Ropa med full hals, utan återhållsamhet.
Häv upp din röst som en basun
och förkunna för mitt folk deras överträdelse,
för Jakobs hus deras synder.
Väl söker de mig dag ut och dag in
och vill ha kunskap om mina vägar.
Som om de var ett folk som övade rättfärdighet
och inte övergav sin Guds rätt,
så frågar de mig om rättfärdighetens lagar
och vill att Gud skall komma till dem:
»Vad tjänar det till att vi fastar, när du inte ser det,
att vi späker oss, när du inte märker det?«
Men se, på era fastedagar sköter ni era sysslor,
och alla era arbetare driver ni bara på.
Och se, ni håller er fasta med kiv och split,
med hugg och slag av gudlösa nävar.
Ni håller inte mer fasta på sådant sätt
att ni kan göra er röst hörd i höjden.
Skulle detta vara en fasta sådan som jag vill ha?
Skulle detta vara en rätt späkningsdag?
Att man hänger med huvudet som ett sävstrå
och sätter sig i säck och aska,
vill du kalla sådant att hålla fasta,
att fira en dag till Herrens behag?
Nej, detta är den fasta som jag vill ha:
att ni lossar orättfärdiga bojor
och löser okets band,
att ni ger de förtryckta fria
och krossar sönder alla ok,
ja, att du bryter ditt bröd åt den hungrige
och skaffar de fattiga och husvilla husrum,
att du klär den nakne, var du ser honom,
och ej drar dig undan för den som är ditt kött och blod.
Då skall ljus bryta fram för dig som en morgonrodnad,
och dina sår skall läkas med hast,
och din rätt skall då gå framför dig
och Herrens härlighet följa dina spår.

Då skall Herren svara, när du åkallar honom.
När du ropar, skall han säga: »Se här är jag.«

Responsoriepsalm

Ps 51:3–6a, 18–19 (R. jfr 19b)

R. Ett förkrossat hjärta skall du inte förakta.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Ty du har inte behag till offer,
då skulle jag ge dig sådana;
du har inte lust till brännoffer.
Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande,
ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall du, Gud, inte förakta. R.

Lovsång

Jfr Am 5:14

V. Sök vad gott är, och inte vad ont är, för att ni må leva.
Då skall Herren vara med er.

Evangelium

Matt 9:14–15

Vid den tiden kom Johannes lärjungar fram till Jesus och frågade: »Varför fastar inte dina lärjungar, när både vi och fariseerna fastar?« Jesus svarade: »Inte kan väl bröllopsgästerna sörja så länge brudgummen är hos dem. Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och då kommer de att fasta.«

20 februari

LÖRDAG EFTER ASKONSDAGEN

Läsning

Jes 58:9b–14

Så säger Herren:

Om hos dig inte får finnas någon som pålägger ok
och pekar finger och talar vad fördärligt är,
om du delar med dig av din nödtorft åt den hungrige
och mättar den som är i betryck,
då skall ljus gå upp för dig i mörkret,

och din natt skall bli lik middagens sken.
Och Herren skall ständigt leda dig.
Han skall mätta dig mitt i ödemarken
och ge styrka åt benen i din kropp.
Och du skall vara lik en vattenrik trädgård
och likna ett källsprång vars vatten aldrig tryter.
Och dina avkomlingar skall bygga upp de gamla ruinerna,
du skall åter upprätta grundvalar från forntida släkten,
och du skall kallas »han som murar igen revor«,
»han som återställer stigar, så att man kan bo i landet«.
Om du är varsam med din fot på sabbaten,
så att du inte på min heliga dag utför dina sysslor,
om du kallar sabbaten din lust
och Herrens helgdag en äredag,
ja, om du ärar den, så att du inte går dina egna vägar
eller sköter dina sysslor eller talar tomma ord,
då skall du finna din lust i Herren,
och jag skall föra dig fram över landets höjder
och ge dig till näring din fader Jakobs arvedel.
Ja, så har Herrens mun talat.

Responsoriepsalm

Ps 86:1–6 (R. 11a)

R. Visa mig, Herre, din väg, jag vill vandra i din sanning.

Herre, vänd ditt öra till mig och svara mig,
ty jag är fattig och förtryckt.
Skydda mig, min Gud, ty jag är dig trogen,
rädda din tjänare som förtröstar på dig. R.

Herre, var mig nådig,
ty hela dagen ropar jag till dig.
Låt mig få glädjas över din hjälp,
ty till dig, Herre, lyfter jag min själ. R.

Du, Herre, är god och förlåtande,
stor i nåd mot dem som åkallar dig.
Lyssna, Herre, till mitt rop,
och ge akt på mina böner. R.

Lovsång

Jfr Hes 33:11

V. Jag har ingen lust till den ogudaktiges död, säger Herren,
utan till att han vänder om från sin väg och får leva.

Evangelium

Luk 5:27–32

Vid den tiden fick Jesus se en tullindrivare vid namn Levi sitta utanför tullhuset. Han sade till honom: »Följ mig!« Levi lämnade allt och steg upp och följde honom.

Levi gav en fest för Jesus i sitt hus, och där var en mängd tullindrivare och andra, som låg till bords med dem. Men fariseerna och särskilt de skriftlärda bland dem blev förargade och sade till hans lärjungar: »Hur kan ni äta och dricka tillsammans med tullindrivare och syndare?» Jesus svarade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga till omvändelse, utan syndare.«

21 februari

FÖRSTA SÖNDAGEN I FASTAN

Första läsningen

5 Mos 26:4–10

Mose talade till folket och sade: »När du frambär det första du skördar av markens gröda skall prästen ta emot din korg och ställa den framför Herrens, din Guds, altare. Inför Herren, din Gud, skall du sedan säga: 'Min fader var en nödställd aramé, som flyttade ner till Egypten med en liten skara människor. Där bodde de och blev ett stort, starkt och talrikt folk. Men egypterna behandlade oss illa, förtryckte oss och tvingade oss till tungt arbete. Då åkallade vi Herren, våra fäders Gud, och Herren hörde våra rop och såg hur vi förtrycktes, plågades och led. Herren förde oss ut ur Egypten med stark hand och lyftad arm, med fruktansvärd makt, med tecken och under. Han lät oss komma hit och gav oss detta land, ett land som flödar av mjölk och honung. Och nu kommer jag med det första av skörden från den mark som du, Herre, har gett mig.' »

Responsoriepsalm

Ps 91:1–2, 10–15 (R. jfr 15b)

R. Herre, var med mig i nöden.

Den som bor i den Högstes skydd
och vilar i den Våldiges skugga,
han säger: »Herren är min tillflykt och min borg,
min Gud som jag förtröstar på.« R.

Inget ont skall drabba dig,
ingen olycka komma nära ditt hus.
Han skall befälla sina änglar
att skydda dig var du än går. R.

De bär dig på sina händer,
så att du inte stöter foten mot någon sten.
Över lejon och ormar går du fram,
du trampar på vilddjur och drakar. R.

Han håller fast vid mig, och jag räddar honom,
jag skyddar honom, ty han känner mitt namn.
Han åkallar mig, och jag svarar honom,
jag är med honom i nöden,
jag befriar honom och ger honom ära. R.

Andra läsningen

Rom 10:8–13

Vad säger skriften? *Ordet är nära dig, i din mun och i ditt hjärta* – det vill säga trons ord, det som vi förkunnar. Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens beklännelse till räddning. Skriften säger ju: *Ingen som tror på honom skall stå där med skam*. Det är ingen skillnad på jude och grek; alla har samme herre, och han ger av sin rikedom åt alla som åkallar honom. *Ty var och en som åkallar Herrens namn skall bli räddad*.

Lovsång

Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium

Luk 4:1–13

Vid den tiden återvände Jesus från Jordan uppfylld av helig ande, och ledd av Anden var han fyrtio dagar ute i öknen, där han sattes på prov av djävulen. Under hela denna tid åt han ingenting, och när den var slut blev han hungrig. Då sade djävulen till honom: »Om du är Guds son, så befall stenen där att bli bröd.« Jesus svarade: »Det står skrivet: *Människan skall inte leva bara av bröd*.«

Djävulen förde honom högt upp och lät honom i ett ögonblick se alla riken i världen och sade till honom: »Jag skall ge dig all denna makt och härlighet, ty den har lagts i mina händer och jag kan ge den åt vem jag vill. Om du tillber mig skall allt detta bli ditt.« Jesus svarade: »Det står skrivet: *Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du dyrka*.«

Djävulen förde honom till Jerusalem och ställde honom högst uppe på tempelmuren och sade: »Om du är Guds son, så kasta dig ner härifrån. Det står ju skrivet: *Han skall befälla sina änglar att skydda dig, och: De skall bära dig på sina händer, så att du inte stöter foten mot någon sten*.« Men Jesus svarade: »Det heter: *Du skall inte sätta Herren, din Gud, på prov*.« När djävulen hade provat honom på alla sätt lämnade han honom för en tid.

22 februari

DEN HELIGE APOSTELN PETRUS BISKOPSTOL

Fest

Läsning

1 Pet 5:1–4

Till era äldste riktar jag nu denna maning, jag som själv är en av de äldste och kan vittna om Kristi lidanden, jag som också skall få dela den härlighet som kommer att uppenbaras: var herdare för den hjord som Gud har anförtrott er och vaka över den, inte av tvång utan självmant, så som Gud vill, inte av vinningslystnad utan av hängivenhet. Uppträd inte som herrar över dem som kommit på er lott, utan var föredömen för hjorden. Då skall ni, när den högste herden träder fram, krönas med ärekransen som aldrig vissnar.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 1)

R. Herren är min herde, mig skall intet fattas.

[Herren är min herde,

mig skall intet fattas.]
Han låter mig vila på gröna ängar,
                  han för mig till vatten där jag finner ro,
han vederkvicker min själ,
                  han leder mig på rätta vägar, för sitt namns skull. R.

Om jag än vandrar i dödsskuggans dal,
                  fruktar jag intet ont,
ty du är med mig,
                  din käpp och stav, de tröstar mig. R.

Du bereder för mig ett bord i mina ovänners åsyn,
                  du smörjer mitt huvud med olja
                  och låter min bågare flöda över.
Godhet allenast och nåd skall följa mig i alla mina livsdagar,
                  och jag skall åter få bo i Herrens hus, till evig tid. R.

Lovsång

Matt 16:18

Du är Petrus,
och på den klippan skall jag bygga min kyrka,
och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Evangelium

Matt 16:13–19

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?« De svarade: »Somliga säger Johannes döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« – »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?« Simon Petrus svarade: »Du är Messias, den levande Gudens son.« Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den. Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på jorden skall vara löst i himlen.«

23 februari

Läsning

Jes 55:10–11

Så säger Herren: Liksom regnet och snön faller från himmelen och inte vänder tillbaka dit igen, förrän det har vattnat jorden och gjort den fruktsam och bärande, så att den ger säd till att så och bröd till att äta, så skall det också vara med ordet som utgår ur min mun: det skall inte vända tillbaka till mig fåfängt, utan att ha verkat vad jag vill och utfört det som jag hade sänt ut det till.

Responsoriepsalm

Ps 34:4–7, 16–19 (R. 18)

R. Herren räddar de rättfärdiga ur all deras nöd.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och räddade mig ur all min förskräckelse. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,
och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och räddade honom ur all hans nöd. R.

Herrens ögon är vända till de rättfärdiga
och hans öron till deras rop.
Men Herren vänder sitt ansikte mot dem som gör det onda,
han vill utrota minnet av dem från jorden. R.

Herren hör, när de rättfärdiga ropar,
och räddar dem ur all deras nöd.
Herren är nära dem som har ett förkrossat hjärta
och hjälper dem som har en bedrövad ande. R.

Lovsång

Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd,
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium

Matt 6:7–15

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »När ni ber, skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull. Gör inte som de, ty er fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett honom om det.

Så skall ni be: Vår fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen. Ge oss i dag vårt bröd för dagen som kommer. Och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss från det onda.

Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, skall er himmelske fader också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna, skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.«

24 februari

Läsning

Jon 3:1–10

Herrens ord kom till Jona, han sade: »Stå upp och bege dig till Nineve, den stora staden, och predika för den vad jag skall tala till dig.« Då stod Jona upp och begav sig till Nineve, som Herren hade befallt. Men Nineve var en stor stad inför Gud, tre dagsresor lång. Och Jona begav sig på väg in i staden, en dagsresa, och predikade och sade: »Det dröjer ännu fyrtio dagar, så skall Nineve bli förstört.«

Då trodde folket i Nineve på Gud, och lyste ut en fasta och klädde sig i sorgdräkt, både stora och små. Och när saken kom för kungen i Nineve, stod han upp från sin tron och lade av sin mantel och höljde sig i sorgdräkt och satte sig i aska. Sedan utropade och förkunnade man i Nineve, enligt kungens och hans stores påbud, och sade: »Ingen människa må smaka något, inte heller något djur vare sig av fäkreaturen eller småboskapen, de må inte föras i bet, ej heller vattnas. Och både människor och djur skall hölja sig i sorgdräkt och ropa till Gud med all makt. Och var och en må vända om från sin onda väg och från den orätt som han har haft för händer. Vem vet, kanhända vänder Gud då om och ångrar sig och vänder sig ifrån sin vredes glöd, så att vi inte förgås.»

Då nu Gud såg vad de gjorde, att de vände om från sin onda väg, ångrade han det onda som han hade hotat att göra mot dem, och han gjorde inte så.

Responsoriepsalm

Ps 51:3–4, 12–13, 18–19 (R. 3a)

R. Gud, var mig nådig i din godhet
eller: Var mig nådig, o Gud.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Ty du har inte behag till offer,
då skulle jag ge dig sådana;
du har inte lust till brännoffer.
Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande,
ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall du, Gud, inte förakta. R.

Lovsång

Jfr Joel 2:12–13

V. Vänd om till mig av allt ert hjärta, säger Herren,
ty jag är nådig och barmhärtig.

Evangelium

Luk 11:29–32

Vid den tiden när ännu mer folk strömmade till, sade Jesus till dem: »Detta släkte är ett ont släkte. Det vill ha ett tecken, men det skall inte få något annat än Jona-tecknet. Ty liksom Jona blev ett tecken för folket i Nineve, skall Människosonen bli det för detta släkte. Söderns drottning skall uppstå vid domen tillsammans med människorna i detta släkte och bli deras dom. Ty hon kom från jordens yttersta gräns för att lyssna till Salomos vishet, men här finns något som är förmer än Salomo. Folk från Nineve skall uppstå vid domen tillsammans med detta släkte och bli dess dom. Ty de omvände sig vid Jonas förkunnelse, men här finns något som är förmer än Jona.»

25 februari

Läsning

Est Gr C:12, 14–16, 23–25

Drottning Ester tog sin tillflykt till Herren i den dödliga ångest som hade gripit henne. Och hon bad till Herren, Israels Gud:

»Min herre, du vår konung, du är den ende;
hjälp mig som är ensam
och inte har någon hjälpare utom dig,
ty jag skall trotsa faran.
Alltsedan jag föddes
har jag hört min familj och min stam berätta att du, Herre, avskilde Israel från alla andra folk
och våra fäder från alla deras förfäder
till att bli din eviga egendom,
och att du uppfyllde alla dina löften till dem.
Tänk på oss, Herre,
och visa oss i nödens stund vem du är;
ge mig mod, du gudarnas konung
som härskar över alla världar.
Ge mig de rätta orden när jag står inför lejonet,
och väck hans hat mot den man som bekämpar oss,
så att han och alla likasinnade förgås.
Men rädda oss med din starka hand
och hjälp mig som är ensam
och inte har någon annan än dig, Herre.«

Responsoriepsalm

Ps 138:1–3, 7c–8 (R. 3a)

R. Du svarade mig, när jag ropade.

Jag vill tacka dig av allt mitt hjärta,
inför änglarna vill jag sjunga ditt lov.
Jag vill tillbe, vänd mot ditt heliga tempel
och prisa ditt namn för din nåd och din sanning. R.

Ty du har hållit allt du lovat,
ja, gjort långt mer än allt vad du sagt oss.
Du svarade mig, när jag ropade,
du gav mig frimodighet och kraft. R.

Din högra hand hjälper mig.
Herren står mig bi.
Herre, evigt varar din nåd.
Överge inte dina händers verk! R.

Lovsång

Ps 51:12a, 14a

V. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,

och låt mig åter få fröjdas över din frälsning.

Evangelium

Matt 7:7–12

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas. Ty den som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas. Finns det någon bland er som ger sin son en sten när han ber om bröd eller ger honom en orm när han ber om en fisk? Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte er fader i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom? Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.«

26 februari

Läsning

Hes 18:21–28

Så säger Herren Gud: Om den ogudaktige omvänder sig från alla de synder som han har begått, och håller alla mina stadgar och övar rätt och rättfärdighet, då skall han förvisso leva och inte dö. Ingen av de överträdelser han har begått skall då tillräknas honom. Genom den rättfärdighet han har övat skall han få leva. Menar du att jag har lust till den ogudaktiges död, säger Herren, Herren, och inte snarare till att han vänder om från sin väg och får leva?

Men om den rättfärdige vänder om från sin rättfärdighet och gör vad orätt är, alla sådana styggelser som den ogudaktige gör – skulle han då få leva, om han gör så? Nej, inget av all den rättfärdighet han har övat skall då komma ihåg, utan genom den otrohet han har begått och den synd han har övat skall han dö.

Men nu säger ni: »Herrens väg är inte alltid densamma.« Hör då, ni av Israels hus: Skulle verkligen min väg inte alltid vara densamma? Är det inte snarare er väg som inte alltid är densamma? Om den rättfärdige vänder om från sin rättfärdighet och gör vad orätt är, så måste han dö till straff för detta. Genom det orätta som han gör måste han dö. Men om den ogudaktige vänder om från den ogudaktighet som han har övat, och i stället övar rätt och rättfärdighet, då får han behålla sin själ vid liv. Ja, eftersom han kom till insikt och vände om från alla de överträdelser han hade begått, skall han förvisso leva och inte dö.

Responsoriepsalm

Ps 130 (R. 3)

R. Om du, Herre, vill tillräkna synd, vem kan då bestå?

Ur djupen ropar jag till dig, Herre.

Herre, hör min röst,
låt dina öron akta på mina böner. R.

Om du, Herre, vill tillräkna synd,

Herre, vem kan då bestå?

Dock, hos dig finns förlåtelse,
för att man må frukta dig. R.

Jag väntar efter Herren, min själ väntar,
och jag hoppas på hans ord.

Min själ väntar efter Herren

mer än väktarna efter morgonen,
ja, mer än väktarna efter morgonen. R.

Hoppas på Herren, Israel,
ty hos Herren finns nåd,
vändig är den frälsning som finns hos honom.
Han skall frälsa Israel
från alla deras synder. R.

Lovsång

Hes 18:31

V. Kasta bort ifrån er alla de överträdelser som ni har begått, säger Herren,
och skaffa er ett nytt hjärta och en ny ande.

Evangelium

Matt 5:20–26

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Jag säger er att om inte er rättfärdighet
överträffar de skriftlärdas och fariseernas, så kommer ni inte in i himmelriket.

Ni har hört att det blev sagt till fäderna: *Du skall inte dräpa*; den som dräper
undgår inte sin dom. Men jag säger er: den som blir vred på sin broder undgår inte sin dom,
och den som okvädar sin broder undgår inte att ställas inför rådet, och den som förbannar
honom undgår inte helvetets eld. Om du bär fram din gåva till offeraltaret och där kommer
ihåg att din broder har något otalt med dig, så låt din gåva ligga framför altaret och gå först
och försona dig med honom; kom sedan tillbaka och bär fram din gåva. Skynda dig att
komma överens med din motpart medan ni ännu är på väg, så att han inte överlämnar dig åt
domaren och domaren lämnar dig åt vakten och du sätts i fängelse. Sannerligen, du slipper
inte ut förrän du har betalt till sista öret.«

27 februari

Läsning

5 Mos 26:16–19

Mose talade till folket och sade: I dag befaller dig Herren, din Gud, att göra efter dessa
stadgar och förordningar. Du skall hålla dem och göra efter dem av hela ditt hjärta och av hela
din själ. Du har i dag hört Herren förklara att han vill vara din Gud, och att du skall vandra på
hans vägar och hålla hans stadgar och bud och förordningar och lyssna till hans röst. Och
Herren har i dag hört dig förklara att du vill vara hans egendomsfolk, så som han har sagt till
dig, och att du vill hålla alla hans bud, för att han över alla folk som han har gjort må upphöja
dig till lov, berömmelse och ära, och för att du må vara ett folk som är helgat åt Herren, din
Gud, så som han har sagt.

Responsoriepsalm

Ps 119:1–2, 4–5, 7–8 (R. 1b)

R. Saliga de som vandrar efter Herrens lag.

Saliga de vilkas väg är ostrafflig,
de som vandrar efter Herrens lag.
Saliga de som tar hans vittnesbörd i akt,
de som söker honom av allt sitt hjärta. R.

Du har givit dina befallningar,
för att man noga skall följa dem.
O att mina vägar var rätta,
så att jag höll dina stadgar! R.
Jag vill tacka dig av uppriktigt hjärta,
när jag får lära dina rättfärdiga lagar.
Dina stadgar vill jag hålla,
överta mig aldrig. R.

Lovsång

2 Kor 6:2b

V. Nu är den rätta stunden,
nu är frälsningens dag.

Evangelium

Matt 5:43–48

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Du skall älska din nästa* och hata din fiende. Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det? Gör inte tullindrivarna likadant? Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt? Gör inte hedningarna likadant? Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.«

28 februari

ANDRA SÖNDAGEN I FASTAN

Första läsningen

1 Mos 15:5–12, 17–18

Herrens ord kom i en syn till Abram. Och Herren förde honom ut och sade: »Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan! Så talrika skall dina ättlingar bli.« Abram trodde Herren, och därför räknade Herren honom som rättfärdig.

Herren sade till Abram: »Jag är Herren, som har fört dig från Ur i Kaldeen för att ge dig detta land som egendom.« Abram sade: »Herre, min Gud, hur skall jag veta att det blir min egendom?« Han svarade: »Hämta en treårig kviga, en treårig get och en treårig bagge, en turturduva och en ungduva!« Abram hämtade djuren, styckade dem i två delar och lade delarna mitt emot varandra, men fåglarna styckade han inte. Rovfåglar dök ner mot kropparna, men Abram jagade bort dem.

Vid solnedgången föll Abram i dvala, och skräck överväldigade honom, ett stort mörker. Solen gick ner och det blev mörkt. Då syntes ett rykande fyrfat och en flammande fackla som gick fram mellan köttstyckena. Herren slöt då detta förbund med Abram: »Åt dina ättlingar ger jag detta land, ända från Egyptens flod till den stora floden.«

Responsoriepsalm

Ps 27:1, 7–9abc, 13–14 (R. 1a)

R. Herren är mitt ljus och min räddning.

Herren är mitt ljus och min räddning,
vem skulle jag frukta?
Herren är ett värn för mitt liv,
vem skulle jag bäva för? R.
Hör, Herre, när jag ropar,
visa mig nåd och svara mig.
»Sök Herren«, manar mitt hjärta.
Dig, o Herre, söker jag. R.

Dölj inte ditt ansikte för mig,
visa inte bort din tjänare i vrede,
du som varit min hjälpare. R.

Jag är viss om att möta Herrens godhet
här i de levandes land.
Hoppas på Herren!
Var stark, fatta mod
och hoppas på Herren! R.

Andra läsningen

Fil 3:17 – 4:1

Ta mig till föredöme allesammans, och se på dem som lever efter det exempel vi har gett er. Många – jag har ofta sagt det och säger det nu med tårar – är fiender till Kristi kors, de lever så att de slutar i fördärvet, deras gud är buken och sin ära får de genom könet, dessa som bara tänker på det jordiska. Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Jesus Kristus. Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att lägga allt under sig. Stå därför fasta i Herren, mina kära bröder som jag älskar och längtar efter, ni som är min glädje och min segerkrans.

eller (kortare läsning):

Andra läsningen

Fil 3:20 – 4:1

Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Jesus Kristus. Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att lägga allt under sig. Stå därför fasta i Herren, mina kära bröder som jag älskar och längtar efter, ni som är min glädje och min segerkrans.

Lovsång

V. Ur det lysande molnet hördes Faderns röst:
»Detta är min älskade Son. Lyssna till honom.«

Evangelium

Luk 9:28b–36

Vid den tiden tog Jesus med sig Petrus och Johannes och Jakob och gick upp på berget för att be. Medan han bad förvandlades hans ansikte, och hans kläder blev vita och lysande. Och två män samtalande med honom. Det var Mose och Elia som visade sig i härlighet, och de talade om hans uttåg ur världen som han skulle fullborda i Jerusalem. Petrus och de andra hade fallit

i djup sömn men vaknade och såg hans härlighet och de båda männen som stod tillsammans med honom. När dessa skulle lämna honom sade Petrus till Jesus: »Mästare, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig och en för Mose och en för Elia« – han visste inte vad han sade. Men medan han talade kom ett moln och sänkte sig över dem, och när de försvann i molnet blev lärjungarna förskräckta. En röst hördes ur molnet: »Detta är min son, den utvalde. Lyssna till honom«, och när rösten ljöd stod Jesus där ensam. Lärjungarna teg om vad de hade sett, och vid den tiden berättade de ingenting för någon.